

ЛУЧИЦЬКИЙ Володимир Іванович (20. 04(02. 05). 1877, Київ — 20. 10. 1949, там само) — геолог, петрограф. Син [Івана](#) та [Марії](#), батько [Ігоря Лучицьких](#). Д-р геол.-мінерал. н. (1934), проф. (1908), акад. АН УРСР (1945). Заслужений діяч науки УРСР (1947). Державні нагороди СРСР. Закін. Університет св. Володимира у Києві (1899; згодом — Київ. університет), де відтоді був стипендіатом каф. мінералогії (1903–05 — у наук. від-рядженні в Німеччині) та 1914–23 і 1945–49 працював: професор кафедри мінералогії й петрографії. Під керівництвом [П. Армашевського](#) захистив магістер. дис. «Петрографические исследования пород Баварского леса», а 1912 — доктор. дис. «Рапакиви Киевской губернии и породы его сопровождающие». 1908–14 — проф. Варшав. політех. інституту; 1919–21 — Таврій. університету (Сімферополь); 1923–30 — завідувач кафедри петрографії Моск. гірн. академії; 1930–41 — Моск. геол.-розв. інституту. Організатор і перший дир. Укргеолкому (1918–23). У 1941–45 провадив геол. дослідж. на Уралі. Від 1945 — зав. відділу заг. петрографії, від 1947 — дир. Інституту геол. наук АН УРСР (Київ). Наукові дослідження із петрографії та мінералогії УЩ, стратиграфії докембрію. порід Сх.-європ. платформи, гідрогеології та корис. копалин України. Відкрив кілька родовищ графітів, каолінів тощо. Розробив одну з перших стратигр. схем УЩ. Керував складанням першої карти корис. копалин України (1923). Зробив

вагомий внесок у практ. гідрогеологію, водопостачання великих пром. центрів України. Автор підручника «Петрография» (1909; 6 вид. — 1947–49, в 2 т.). У Києві Л. встановлено пам'ят. знак.

Основні праці

К вопросу о происхождении гранитов юга России // Протоколы заседаний Об-ва естествоиспытателей при Варшав. університете. 1910. № 1–2; Возраст водоносных горизонтов Киево-Харьковского бассейна // Укр. геол. вісті. 1924. Вип. 2; Гідрогеологічні дослідження м. Сталіно та його округи // Вісн. Укр. відділ. Геол. комітету. 1926. Вип. 8; Петрографическое исследование кристаллических пород района Курской магнитной аномалии // Тр. Особой комиссии по исследованию Курских магнит. аномалий. Вип. 7. Москва; Ленинград, 1926; Гідрогеологічні особливості артезіанських горизонтів Києва // Вісн. Укр. відділ. Геол. комітету. 1927. Вип. 10; Каолины Украины. Москва, 1928; Петрография Украины. Ленинград, 1934 (співавт.); Петрографические провинции СССР. Москва; Ленинград, 1936 (співавт.); Петрография Крыма. Москва; Ленинград, 1939; Общий обзор докембрия Европейской части СССР // Стратиграфия СССР. Москва; Ленинград, 1939. Т. 1; Основні проблеми геологічної науки на Україні в новому п'ятиріччі // Вісн. АН УРСР. 1946. № 9/10; Ассимиляция и гибридизация на территории Украинского кристаллического массива // Тр. Ин-та геол. наук АН СССР. Петрогр. сер. 1950. Вип. 107, № 31.

Рекомендована література

1. Родіонов С. П., Слензак І. Є. Володимир Іванович Лучицький // ГЖ. 1948. Т. 9, вип. 1–2;
2. Кузнецов Е. Владимир Иванович Лучицкий // Изв. АН СССР. Сер. геол. 1950. № 6;
3. Лазаренко Е. К. Памяти В. И. Лучицкого // Минералог. сб. Л., 1950. № 4;
4. Лучицький Володимир Іванович: Біобібліографія вчених Укр. РСР. К., 1978;
5. Онопрієнко В. Володимир Іванович Лучицький. К., 1991.

[Д. Є. Макаренко](#), [Л. К. Чижова](#)

Бібліографічний опис:

Лучицький Володимир Іванович / Д. Є. Макаренко, Л. К. Чижова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59506>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).